

תת"ע 5461/09/14 - מדינת ישראל נגד יעקב מרים קול

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 5461-09-14 מדינת ישראל נ' קול
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשמת
יעקב מרים קול
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דמוני עטייה

ב"כ הנאשמת: עו"ד גואטה יוסי

הנאשמת: אין הופעה (פטורה מהתייצבות)

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה נהיגה במהירות מופרזת, וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה מכתב האישום עולה כי בתאריך 30.7.14 בשעה 15:58 לערך, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג "הונדה", מס' רישוי 9861050, במהירות של 139 קמ"ש, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי, מקום בו המהירות המרבית המותרת היא 90 קמ"ש.
2. בישיבת ההקראה כפרה הנאשמת, באמצעות בא כוחה, בעובדות כתב האישום. ב"כ הנאשמת טען נגד תקינות דו"ח המהירות והפנה לבעייתיות הקיימת, לשיטתו, באופן הפעלת המכשיר על ידי המפעיל וכן במיקום בו עמדה ניידת המשטרה במהלך המדידה.
3. מטעם המאשימה הוגשו תע"צ המאשרת את תקינותו של מכשיר הדבורה, סומן ת/1; מסמך ההזמנה לדין, סומן ת/2; טופס אישורי מסירה, סומן ת/3; זיכרון דברים על הפעלת מכשיר הדבורה, סומן ת/4; תעודת ההסמכה של המעבדה, סומנה ת/5; דו"ח התקנת מכשיר הדבורה בניידת, סומן ת/6; וכן אישור תרגום הבהרת היצרן בעניין השימוש בכבל לא מסוכך, סומן ת/7.
4. כמו כן, העיד מטעמה של המאשימה, רס"מ יהושע מוזס, עורך הדו"ח ת/2. בעדותו בפני ביהמ"ש, ציין כי הינו מוסמך להפעיל את מכשיר הדבורה וכי במדידה שערך נתפס רכבה של הנאשמת במהירות 145 קמ"ש

עמוד 1

וננעל על מהירות של 144 קמ"ש. כמו כן, אישר השוטר את נכונות הדו"חות שערך באותו היום (הזמנה לדין, זיכרון דברים להפעלת מכשיר הדבורה) וכן את חתימת הנהגת. ב-1/ת מסר כי הניידת עמדה בשול הדרך לכיוון העמקים, עת נקלט רכבה של הנאשמת, שנסע בנתיב שמאל מאזור התישבי לכיוונו, כאשר הוא בודד בשני הנתיבים, ללא הימצאות רכבים כלל מסביב. הרכב נמדד כאמור ב-145 קמ"ש וננעל על מהירות 144 קמ"ש, שלאחר הפחתה כחוק הגיע ל-139 קמ"ש. עוד ציין השוטר בת/1 כי סימן לנאשמת לעצור והאחרונה עצרה לפני הניידת, כאשר כל העת שמר על קשר עין רצוף. לנאשמת, אשר הייתה יחד עם נוסעת ברכב, הוצגו הנתונים והוסברה העבירה. תגובת הנאשמת כפי שצוינה בת/1 הייתה: **"אני יודעת שנסעתי מהר, אני לא מרגישה טוב וממהרת לבית חולים בחיפה"**.

5. בחקירה הנגדית נשאל השוטר שאלות הנוגעות למיקום בו עמדה הניידת בעת הפעלת מכשיר הדבורה; וכן נשאל אודות תפעול המכשיר על ידו באופן כללי וכן בנסיבות הספציפיות של המקרה. השוטר השיב כי לא רק שלא ניתנה הוראה האוסרת על הפעלת מכשיר הדבורה במיקום האמור, כפי שטען ב"כ הנאשמת, אלא הוסיף ומסר כי מדובר במיקום מעולה, ללא הפרעות כלל בשדה הראיה. השוטר ציין כי הבחין ברכב הניידת עוד בטרם נשמע צליל הדופלר הראשון וזאת לאור תנאי הראות הנוחים במקום וכן פירט בהרחבה את הפעולות שנקט בעת הפעלת המכשיר. עוד ציין השוטר כי הוא בעל ניסיון רב שנים בהפעלת מכשיר הדבורה, וכי ביצע את בדיקות התקינות הנדרשות בטרם עשה שימוש במכשיר. השוטר הדגיש, כי בתקופה בה נערך הדו"ח, לא הייתה קיימת דרישה לפירוט תוצאות בדיקות הקולניים בדו"ח, יחד עם זאת, ציין כי אם סימן "וי" בזיכרון הדברים, הדבר מעיד על כך שהתוצאות היו תקינות.

6. הנאשמת העידה להגנתה ואישרה שאכן נהגה במקום ובמועד המצוין בת/1, אך כפרה במהירות המיוחסת לה וכן טענה כי נסעה בנתיב הימני וכי במקום היו נוכחים רכבים נוספים, בניגוד לדברים שמסר השוטר. הנאשמת מסרה כי מיהרה לביקור דחוף אצל הרופא, ובאשר לחילופי הדברים עם השוטר מסרה: **"מה שאמרתי לשוטר זה נכון, הוא שאל באיזה מהירות נסעתי אמרתי לו 90 קמ"ש אז הוא אמר לא נכון 144 קמ"ש אבל אני אמרתי לו שנסעתי מהר כי עקפתי את המשאית..."** (ר' פרו' מיום 19.5.15, בעמ' 8, ש' 9-11). עוד הוסיפה הנאשמת כי אינה נוהגת לנסוע במהירויות גבוהה, הודתה פעם נוספת כי אכן נסעה מהר, אך שוב חזרה והדגישה כי לא נסעה במהירות אותה ייחס לה השוטר.

7. לבקשת ב"כ הנאשמת, הוגש דו"ח הנוגע להתקנת מכשיר הדבורה בניידת (סומן ת/6). את הדו"ח ערך רפ"ק ארז כהן, ר' מע' מכשור אכיפה באגף התנועה, אשר העיד אף הוא בפניו. בדו"ח צוין כי ביום 10.10.12 הותקן מכשיר הדבורה בניידת שמספרה 14894-14, על ידי הטכנאי רס"מ יצחק קסטרו; כי מעבדת מכשור אכיפה משתמשת אך ורק בכבלי היצרן הכלל זה כבל המתח של מערכת הדבורה; וכן כי כבל המתח אינו כבל מסוכך כיוון שהיצרן הבהיר במסמך בנושא מתאריך 24.1.08 (ת/7) שהשימוש בכבל שאינו מסוכך נמצא יעיל יותר בהגנה מפני הפרעות חשמליות מהשימוש בכבל מסוכך. במהלך חקירתו הנגדית, חזר העד על דבריו וציין כי הוא עצמו אחראי על הזמנת החלפים, ביניהם הכבלים, הקשורים למכשור וכי לאור הבהרת היצרן בת/7, כל המכשירים הותקנו ללא כבל מסוכך.

דין והכרעה:

8. ב"כ המאשימה טענה כי לאור כל עדויות התביעה, לרבות דברי הנאשמת והמסמכים שהוגשו יש להרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

9. ב"כ הנאשמת העלה בסיכומיו מספר טענות שונות, בין היתר, בעניין מהימנות עדותו של השוטר מוזס; תקינות מכשיר המדידה; וכן מיקום הניידת בעת ביצוע המדידה.

10. לעניין מהימנותו של העד- רס"מ יהושע מוזס - לאחר שבחנתי את עדותו ולאור התרשמותי בעין הימנה, דעתי, כי אין לטענות המופנות לחוסר מהימנותו כל בסיס.

11. השוטר, רס"מ יהושע מוזס הבהיר, כי ביצע את הפעולות הנדרשות לשם וידוא תקינות המכשיר לביצוע המדידה. הוא הפנה לזיכרון הדברים אשר הוגש כראיה (ת/3) המפרט ביצוע רשימה של פעולות. כמו כן, הגישה המאשימה כאמור, תעודת עובד ציבור של המעבדה המשטרתית המלמדת על ביצוע ביקורת תקופתית למכשיר (ת/1). מעיון בתע"צ עולה, כי בוצעה בדיקה אחרונה למכשיר ביום 16.6.14 ע"י רס"ב אבנר ברזילאי, אשר אישר כי ביצע ביקורת ומצא את המכשיר תקין. מתעודה זו עולה עוד, כי אכן נערכה למכשיר בדיקה מקיפה וביקורת תקופתית במעבדה מוסמכת לכלל הרכיבים הדורשים מעקב ופיקוח על תקינותם.

12. עדותו של השוטר הותירה על בית המשפט רושם אמין, ניכר היה כי מדובר בעד מקצועי אשר ביצע את מכלול הפעולות לשם וידוא תקינות המדידה ומיומן בהפעלת המכשיר. עדותו של רס"מ יהושע מוזס תואמת את הנרשם בת/2, מהימנה עלי, ואף לא עורערה בחקירה הנגדית, ויתרה מזאת, מצאתי כי גרסת הנאשמת חיזקה את גרסת התביעה, כפי שיפורט בהמשך.

13. לעניין הטענה כי המאשימה לא הוכיחה את תקינות מכשיר המדידה. אפנה בהקשר זה לת"ת (ב"ש) 5729/08 **מדינת ישראל נגד ציטרון צבי**, (2009) (להלן: "**ציטרון**"), שם נדונו בהרחבה אופן פעולתו של מכשיר הדבורה ומהימנות מדידותיו. בית המשפט שמע בעניין ציטרון עדות שבמומחיות, למד את אופן פעולתו של המכשיר, מגבולותיו, והתבסס בפסיקתו על נתונים אמפיריים, לפיהם, בוצעו מס' רב של ניסויים אשר בחנו את דיוק מדידתו של מכשיר הדבורה אל 'מכשיר אב'. לאחר עיון מקיף במכלול הנתונים וחווה הדעת מומחה שהוגשה מטעם המדינה באותו עניין, קבע בית המשפט שורה של קריטריונים לביצוע מדידה באמצעות מכשיר זה. קריטריונים אלה אומצו ע"י משטרת התנועה ועל פיהם היא פועלת כיום. בית המשפט לתעבורה פסק בעניין ציטרון, כי בכפוף לתנאי תחזוקה ותנאי הפעלה שפירט, מכשיר הדבורה אמין ותוצאות המדידות שהוא מפיק מהימנות.

14. באשר לבדיקות הנדרשות לצורך הפעלת מכשיר הדבורה ומסמך זיכרון הדברים המתעד את ביצוע בדיקות אלו. אציין כי המשטרה עושה שימוש יומיומי במסמך זיכרון הדברים המתעד את כלל הבדיקות אותן מבצע המפעיל בטרם השימוש במכשיר. כבר נקבע כי דף הבדיקות אותו מצרפת התביעה לתיק מהווה אינדיקציה מספיקה לכך כי בדיקות אלו בוצעו ונמצאו תקינות (ר' עניין ציטרון).

15. ב"כ הנאשמת העלה טענה נוספת הנוגעת לחיווט של מכשיר הדבורה לרכב הניידת - וביתר דיוק, לעניין

תקינות הכבל החשמלי המספק מתח למכשיר הדבורה. לדברי ב"כ הנאשם, על כבל החיבור להיות מסוכך. לשם כך, הוזמן רפ"ק ארז כהן, ראש מערך מכשור אכיפה באגף התנועה, אשר ערך מסמך בענין זה (ת/6). מת/6 עולה כי הכבל המתח בו נעשה שימוש אינו כבל מסוכך וזאת משום שהיצרן השתמש בפילטרים הנמצאים בכרטיס הכניסה של יחידת המנייה של מכשיר הדבורה לצורך הגנה מפני הפרעות חשמליות. הסבר זה נתמך במסמך הבהרה מאת יצרן מכשיר הדבורה (ת/7) בו נכתב כי קיימות מספר שיטות בהן ניתן להשתמש על מנת למנוע מהפרעות של אותות חשמליים לחדור לתוך הרדאר. במקרה הנ"ל, כאשר מדובר על חיבור בין מכשיר מסוכך - הרדאר, למכשיר שאינו מסוכך - הרכב, מצא היצרן כי שיטת השימוש בפילטרים כאמור יעילה יותר מאשר שיטת השימוש בכבל מסוכך.

16. עדותו של רפ"ק ארז כהן, המסמך שערך והנתונים שהציג, לא נסתרו ע"י ההגנה. לא הוגשה חוות דעת מומחה לסתור, ולפיקח, איני מוצא כי נפל פגם בענין זה המעיד על בעייתיות כלשהי בתקינות מכשיר הדבורה.

17. לאור כל האמור וכן עפ"י הכללים שנקבעו בענין ציטרון, הנני קובע כי המאשימה הוכיחה את תקינותו, אמינותו ומהימנותו של המכשיר המודד, וכן הוכיחה כי הוא היה תקין בעת ביצוע המדידה.

18. לענין טענת ב"כ הנאשמת כי המיקום בו עמדה הניידת המשטרתית בעת המדידה הוא בעייתי. ב"כ הנאשמת הסתמך על קביעותיו של בית משפט זה בתיק 3015-07-12. אכן, בתיק זה, ביצע בית המשפט ביקור במקום שטח האכיפה. יחד עם זאת, על אף שמדובר באותו הכביש נשוא התיק שבעניינו (כביש מספר 70), באותו המקרה דובר על מקטע 35.8 ק"מ בכביש מספר 70, לעומת מקטע 35.4 ק"מ בתיק הנוכחי. אדגיש כי קיים הבדל משמעותי בין תנאי האכיפה בשני המקטעים השונים. להבדיל מנקודת האכיפה בתיק הנ"ל (הנמצאת בעיקול הכביש, בשיפוע העליון - ולכך השפעה על דיוק מדידת מכשיר הדבורה), נקודת האכיפה בתיק דנן נמצאת במיקום שונה, אשר נבדק ונמצא תקין (לאור תוואי השטח המישורי, הצופה לקטע הכביש הישר). ודי בכך על מנת לדחות את טענה זו.

19. מעדותה של הנאשמת בפני וכן מדבריה המתועדים בת/2, עולה כי באותו היום הנאשמת מיהרה לביקור רופא. מעבר להודאתה בפני השוטר וכן בפני כי מיהרה לרופא, מסרה הנאשמת במהלך עדותה כי כאשר הטיח בפניה השוטר את המהירות בה נמדדה, היינו- 144 קמ"ש מסרה כי "נסעתי מהר כי עקפתי את המשאית". בדבריה, הודתה הנאשמת בכך שמיהרה ובכך שנסעה מהר על מנת לעקוף משאית אשר נסעה לפניה. הגם שמסרה הנאשמת כי נהגה במהירות של כ 90 קמ"ש בטרם נעצרה, ממכלול הראיות שבפני בית המשפט עולה, כי הנאשמת מיהרה ליעדה ונסעה בנתיב הימני במהירות, כאשר לפתע הבחינה במשאית, עברה לנתיב השמאלי, תוך כדי הגברת מהירותה לצורך ביצוע עקיפה. מיד לאחר הגברת המהירות, כפי שמסרה הנאשמת, נקלטה כאשר נסעה בנתיב השמאלי, אז נמדדה מהירות נסיעתה (המוגברת) במכשיר הדבורה על ידי השוטר. נמצא, כי גרסתה של הנאשמת תומכת ומחזקת את הראיות בתיק.

20. סוף דבר, לאחר שבחנתי את ראיות התביעה אל מול עדותה של הנאשמת מצאתי, כי עובדות כתב האישום הוכחו בפני מעבר לכל ספק סביר ועל כן הנני מרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ו, 18/10/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

לפי עובדות כתב האישום שהוכחו הנאשמת נהגה במהירות של 139 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות מקסימלית של 90 קמ"ש.

מדובר בעבירה המשקפת סיכון ליתר המשתמשים בדרך ותורמת להגברת תאונות הדרכים בכבישים.

טווח הענישה הנוהג נע בין עונש פסילה של חודש ימים ועד לעונשי פסילה של מס' חודשים - הכל לפי העושה וטיב המעשה.

הנאשמת היתה נהגת חדשה בעת ביצוע העבירה דבר הפועל לחומרה.

יחד עם זאת, מדובר בבחורה צעירה, נהגת משנת 2013 ללא הרשעות קודמות.

הנאשמת מסרה במהלך הראיות כי הסיבה לכך שנהגה במהירות היא כי החלה בעקיפה, ומיהרה לבית החולים. אין בדברים אלה כמובן הצדקה לנהיגה במהירות מופרזת אך יש בהם כדי לבטא את הנסיבות אשר הובילו את הנאשמת לעבור את העבירה בה הורשעה.

אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

2 חודשי פסילה בפועל בניכוי חודש פסילה מנהלי.

עמוד 5

רישיון הנהיגה יופקד ביום 18.11.15 שעה 09:00, שאז תפקיד הנאשמת את רישיון הנהיגה בתיק בית המשפט. מובהר לנאשמת כי היא פסולה לנהיגה, גם אם היא לא מפקידה את רישיון הנהיגה, אך פסילתה תימנה רק משעה שתפקיד את רישיון הנהיגה.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 800 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן והודע היום ה' חשוון תשע"ו,
18/10/2015 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו , שופט

הילה